

19-20 Ocak 2002
İSTANBUL

SAYIN BAŞKAN VE DİVAN ÜYELERİ, GENEL KURULUN DEĞERLİ ÜYELERİ, DEĞERLİ MESLEKTAŞLAR, DEĞERLİ KONUKLAR,

TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nin 17. Genel Kurulu'na başarılar diler, olumlu, verimli ve üretken geçmesini; mesleğimiz, sektörümüz, meslektaşlarımız ve ülkemiz için umutlu kararlar almasını dilerim.

Artık sektör bazında sayısı 8000'lere, İstanbul Şubesi etki alanında bunun ¼'üne yaklaşmış üyesi olan bir meslek örgütüyüz... Bu niceliğin yanı sıra, önemli niteliksel potansiyelleri olan bir topluluğuz bugün. Böylesine önemli bir gücün genel kurulunun da bazı özellikler taşıması gerekiyor. Yani bu saatleri, bugünkü görüşmeleri, seçme, seçilme kaygısından biraz olsun uzaklaşarak yaşamalıyız.

Yarışma olmalı. Ancak bu yalnızca “sandığa” yönelik bir yarışma değil, proje bazlı bir yarışma olabilmelidir. Hepimizin bildiği sorunlar, çözümlenemedikleri sürece, gelecek dönemlere sarkacaklardır. O nedenle yalnızca eleştirmek değil, ama çözüm üretmek, elle tutulur, ülke gerçeklerine uygun, olabilir çözümler üretmek gibi bir sorumluluğumuz da var. **Bugüne kadar çoğunluk sorunların bir parçası olduk. Ama biraz da çözümlerin bir parçası olmayı becermek gerekiyor.**

DÜNYADA ÖNEMLİ DEĞİŞMELER OLUYOR

Bilimsel-teknolojik gelişmelerin etkisiyle küçülen dünyamızda, geçen 10'lu yıllarda, izlenmesi bile zor, çok hızlı gelişmeler oldu. Olmayı da sürdürüyor. Bazı toplumbilimciler, **tarihin her gün yeniden yazılmasından** söz ediyorlar.

Ekonomik olarak nerede duracağı belli olmayan bir küreselleşme süreci toplumlara dayatılıyor. Olumsuzlukları olsa da, dile getirilse de bu sürecin içinde, etkisi altında yaşıyoruz.

Toplumsal olarak demokrasiyi, insan haklarını, özgürlükleri ve katılımı kucaklayan demokratik yapılar önem kazanıyor. Toplamların bireylerden oluşmuş, **kültürel farklılıkları bir zenginlik unsuru olarak koruyan ve geliştiren, insana önem veren** yeni hedefler koymaları süreci kendini dayatıyor.

Öte yandan yerelliğin öneminin artması, yerel yönetimlerin anlamının ve işlevlerinin farklılaşması süreci yaşanıyor. Merkezi yapılar etkilerini ve yetkilerini yavaş da olsa, yerel girişimlere bırakıyor. Bu süreç ülkemizde yavaş seyretse de, kaçınılmaz bir süreç olarak geliyor.

Son yıllarda toplumsal yapıları etkileyen en önemli faktör, bilimsel-teknolojik ilerlemeler... Bunu çok daha önceleri konuşan insanlık, son yıllarda bu gelişmenin ürünlerini yaşamının her alanında görmeye, duyumsamaya başladı. Özellikle iletişim alanında ortaya çıkan gelişmeler, global sorunlarda dünya ölçeğinde ortak değer yargıları oluşumuna çok önemli

biçimde etkimeye başladı. Artık davranırken, bunun evrensel boyutları ve yansımaları hesaplanmadan yapılamıyor. **Kapalı sistemlerden açık sistemlere, kapalı dünyadan açık dünyaya geçiliyor.**

Öte yandan yüzyılların birikimi sonucu, 3. milenyumda toplumsal yapılar bilgi toplumu aşamasına geldi. Bilginin önemi yeniden kavranıyor ve yaşamın tüm alanlarında, katlanılabilir bedellerle erişilen bilgi, temel karar destek ögesi oluyor...

Bu gelişmeler yaşanırken 11 Eylül'de İkiz Kulelerin yıkılması ve binlerce insanın canını yitirmesiyle başlayan yeni süreçte, dünya genelinde ABD hegemonyasının yeni bir dönemiyle karşı karşıya geldik. Dengeler, ilişkiler yeni ve farklı bir düzlemde yeniden kuruluyor.

Değişimleri yerli yerine koyamadan yenileri geliyor. Çok hızlı ve izlenmesi güç bir süreç yaşıyoruz. Bu sürecin dışında kalarak var olma şansı yok artık. Yani **siz de değişeceksiniz.** Başka seçenek yok...

Kendimizi, ülkemizi, mesleğimizi çevremizde oluşan bu yeni iklimden soyutlayarak doğru değerlendiremeyiz.

Bu süreç yaşanırken, ülkemiz temel bazı sorunları çözememenin yükü altında kalmaktadır. Demokratikleşme söylemde kalan bir özlemi, insan hakları bir ayıbımızı, enflasyon Van'daki ile birlikte bir canavarı, çevre sorunları yönetimler katında vurdum duymazlığı çağrıştırır oldu.

Ülkemizde derin bir yoksullaşma süreci yaşanıyor. 20 Şubat krizinden bu yana kişi başına ulusal gelir 3.000\$'lardan 1865\$'lara düştü... İşsizler ordusuna yeni binler eklendi. İş güvencesi konusunda sıkıntılar yaşanıyor... Arjantin gibi olma ve olmama tartışmaları yaşanıyor... Genel Kurmay Başkanı, "Türkiye Arjantin'e benzemez" diyerek, aba altında sopa gösteriyor...

Ülkemizde "ucuzlatılan" bazı kavramlar var. "Demokrasi" ve "demokratikleşme" bunların başında geliyor. Özellikle demokratikleşme konusunda herkes söz birliği ediyor, ama değişen şey çok az... Anayasa sınırlı oranda bile biraz zor değişiyor... Fakat görülüyor ki, demokrasinin önündeki tıkaçıcıları koruyarak Avrupa'yla ve dünyayla bütünleşme olanağı yoktur. Ama artık demokrasiyi yalnızca sözlere sıkıştırma dönemini aşmak, yalnızca özlenen bir hedef olmaktan çıkarmak gerekiyor. **Yaşlanıyoruz, demokrasi özlemlerimiz yaşanmasa da onu yaşama istemimiz acilleşiyor. Biz de demokrasiyi yaşamak istiyoruz.** Bizim, demokrasiyi yaşayan toplumların insanları gibi, buna hakkımız var. Ve "bizim" demokrasimiz deyip insanları boğan, kısıtlayan bir anlayış değil, evrensel olarak vazgeçilemeyecek öğeleri taşıyan demokrasidir isteğimiz artık.

Artık hükümet programlarının vazgeçilmez bölümünü oluşturan demokratikleşme programının yaşam bulması için gerekli olan ekonomik ve toplumsal istikrarı gerçekleştirmek ise kolay olacağı benzemiyor. Toplumumuzun büyük bölümünün belini kıran enflasyon ve ülke içi barış konusundaki güvensizlik ortamı, ivedi çözüm bekleyen sorunlar olarak gündemdedir. Toplum olarak daha çok üreten, ancak paylaşımında daha adil bir gelecek beklentimiz var. **Bireye karşı devleti koruyan ve güçlendiren bir anlayış değil, devletin karşısında bireyin konumunu özgürleştiren ve güçlendiren bir dönemdir istenen.** Yani toplumun üyelerinin "birey" olabilmeleri için olanakların kısılmadığı bir toplumsal ortam. Bununla yan yana, sosyal devleti, yani devletin sosyal yönünü güçlendiren ama yalnızca kağıt üzerinde kalan politikalar değil, bu politikaların uygulanması beklentimiz var...

Özellikle Avrupa Birliği'nin dayatmasıyla, yeniden soluklanmaya çalışan, misyonunu yeniden tanımlamak zorunda olan bir sivil toplum alanımız var. Sivil toplumcu geleneği olmayan ülkemizde, bu alanın da yeniden biçimlenmesi gerekiyor. **Bu örgütlerin toplumsal**

yaşamda daha etkin olma çabalarını geliştirmeleri, demokrasimizin güvencesini oluşturacaktır. Bunun her düzeyde kavranması gerekiyor.

Ülkemizin, sivil toplum örgütlerinde oluşan potansiyelleri değerlendirmesi ve bunları kalkınma ve gelişim süreçlerine katması gerekmektedir. Öte yandan, insanların en yakın oldukları alanlarda gerçekleştirecekleri bu katılımlarla ve giderek kontrollerle demokrasimiz gerçek güvencelerine kavuşacaktır.

Tam da bu nokta da Harita Mühendisleri Odası gibi bir meslek örgütünün konumunu anımsamak yararlı olacaktır. Odamız,

** Bir meslek örgütüdür.*

** Demokratik nitelikli bir meslek örgütüdür.*

** Özel sektörde çalışanların zorunlu, kamuda çalışanların, 1983'ten bu yana gönüllü üye oldukları bir örgüttür.*

** Katılımcı demokrasiyi geliştirmesi gereken bir meslek örgütüdür.*

Ancak ülkemizde sivil toplum alanının zayıf oluşundan dolayı, Odamız gibi meslek örgütleri yerine göre sivil toplum örgütleri gibi çalışmak, o alandan da bazı görevleri üstlenmek ve mücadele etmek göreviyle karşı karşıya gelmektedirler. Bu da onların sorumluluklarını artırmaktadır.

HARİTA SEKTÖRÜNDEKİ GELİŞMELER

Geçen 10'lu-20'li yıllarda, meslek alanımızda da önemli gelişmeler, değişimler oldu. Bunların olmaması garip olurdu. **Bunca teknolojik değişim, toplumsal yapılarda bunca gelişme karşısında meslek alanımızın değişmez kalması garip olurdu.** Kuşkusuz garip olan ve değişmez kalan yapılar var. Ancak bunların uzun ömürlü olması olası değil.

Uluslararası alanda, mesleğimiz çeşitlenen sorunları tartışılıyor. Haritacılığın bilinen, alışılmış yöntemlerini zorlayan, değiştiren, eskiten gelişmeler var. Bizim bugün de öyküleriyle uğraştığımız konularda, onlar yarattıkları örnekleri sunuyorlar. İzliyoruz, seyrediyoruz.

Artık mesleğimizde çağdaş teknoloji ürünleriyle çalışılmayan bir alan kalmadı. Bu gelişmeler, iş üretme süreçlerinin her aşamasında da bir düşünce, yöntem ve çalışma düzeni değişikliğine zorluyor. **Eskiden kalma anlayışlarla ve teknolojilerle bugünün dünyasında ayakta kalmak giderek zorlaşıyor.**

Harita ve harita bilgilerini üretme yolları da, sonuç ürünleri sunma yolları da çok seçenekli oluyor.

Ülkemizde harita sektöründe örgütlenme şemasını, ya da bu olamıyorsa var olan kurumların ilişkilerini, yetki ve sorumluluk tanımlarını yeniden kurmak gerekiyor. Sektörün bazı temel kurumlarındaki eskimiş yapılar, bozuk bir dişli çark gibi tüm sektörün işleyişini etkiliyor.

Sektörümüzle ilgili bilgi sistemleri ve çağdaş teknoloji kullanımı konularında dağınıklık sürüyor. Gelişen süreçlerin önüne geçmekte yetersizlikler gözlenmektedir. Ülke genelinde genel geçer standartlar geliştirme konusunda güçlü çabalar henüz oluşmuş değil. Bunun sonucu olarak, bunun için gerekli teknolojiyi sağlayan her birim, neredeyse bir standart merkezi olmaya doğru gidiyor. Buna müdahale edilmesi ve çağdaş teknoloji kullanımı

alanındaki dağınıklığın giderilmesi için çalışmalar yapılması da sektörün kurumlarına düşen önemli bir görevdir. Bu anlamda Büyük Ölçekli Haritalar Yapım Yönetmeliğinin değiştirilmesi, belki de yeniden oluşturulması çabaları önem kazanmaktadır.

Son yıllarda fotogrametrinin özel sektör eliyle uygulanması konusunda yeni gelişmeler oldu. Bu durum, artık geri dönülemez, tersine yaygınlaşması gereken bir kazanım olarak bizleri sevindirmektedir. Ancak bu alandaki sorunların, ülkemizin ve sektörümüzün yapısıyla, olanaklarıyla ilgili sorunların yeterince tartışıldığını söylemek güçtür. Bazı belirsizlikler, gelecekte başka sorunların temelini oluşturmayacak bir çözüme kavuşturulmalıdır.

Öte yandan GPS konusu zorunlu olarak ve çok kısa sürede sektör yaşamına girdi. Sonuçları büyük ölçekli harita çalışmaları için umut ve heyecan veriyor. Ancak bu konu da standartları tanımlanmamış, kuralları konulmamış bir biçimde sektör pratiğimize yerleşiyor. Teknik boyutundan birim fiyatlarına kadar bir dizi kuralın oluşturulması ve dağınıklığın giderilmesi gerekiyor.

Uydu teknolojisi alanındaki gelişmeler, GSM ve GPRS teknolojilerindeki gelişmelerle harmanlanınca, mobilite kavramı, meslek yaşamımızı ve uygulamaları derinden etkileyeceğe benziyor. Buna hazırlıklı olmak gerekiyor.

Öte yandan uzaktan algılama ve laser scanner alanındaki gelişmeler de sektörümüzün çok yakından izlemesi gereken gelişmeler olmaktadır.

Bu gelişmeler karşısında, öncelikle, üniversitelerdeki eğitim izlencelerinin çağdaşlaştırılması gerekiyor. Ancak bu konuda bir eşgüdüm içinde olunduğu söylenemez. 1999 yılında yapılan 50. Yıl Toplantısında salonda 50 kişinin olmaması üzücüdür.

Gözlenmektedir ki, eğitim izlencelerinin bugünkü çerçevesi, pratiğin gerisinde kalmaktadır. Son yıllarda bazı üniversitelerde yapılan iyileştirme çalışmalarının, daha kurumsal yapılara dönüştürülmesi gerekir. Üniversitelerimizin artık kendi iç dinamiğini yaratması gerekiyor. Haritacılıkta eğitim konusu, başlı başına bir kurultayı dolduracak önemde ve güncellettir. Bu alanda da yeni bir yaklaşıma her zamankinden daha çok gereksinme var.

Ülkemiz kırsal alanına yönelik çalışmalar, kentleşme ve imar mevzuatındaki tartışmalar, sektörde yeni iş alanları yaratma sorunları, özel sektörün sıkıntıları, meslektaşlarımızın özlük hakları ve sendikalaşma çabaları, sektör içi iletişim, tekdüze ve geneli bağlayıcı tüzel altlıklar gereksinmesi gibi konular geçen dönem gündemde oldu ve yeni döneme sarktılar.

Bu arada sektörün faaliyet alanlarının denetlenmesi, kaliteli iş ve hizmet üretiminin sağlanması, bu konularda ülke genelinde bir uygulamayı olanaklı kılacak yapılanma da bu dönem kendini duyumsatan bir eksiklik olarak göze çarpmıştır.

Meslekte kalite, harita ürünlerinde kalite konusu, çokça önemsenmesi gereken, üzerinde yeniden düşünmeyi gerektiren bir önem taşımaktadır. Sektörde son zamanlarda kalitesizliğin boylandığı göze çarpıyor. Böylesine bir sürecin önü bugünlerde alınamazsa, gelecekte daha güçlü bir sektör olacağımızı nasıl kolayca söyleyebiliriz?

Tüm bu sorunların ve sayılmayan diğerlerinin üstesinden gelmede Harita Mühendisleri Odası'na ciddi görevler düşüyor. Bunlar Oda'nın zaman zaman yarattığı platformlarda tartışılıyor. Odamızın meslek örgütü niteliğine yönelik söylenmesi gereken çok şey var... Şunu yinelememe izin verin: **Tartışmak yetmiyor. Çözüm üretmek de yeterli olmuyor. Asıl olan bu çözümleri sektör yaşamının parçalarına dönüştürmek. Burada, ne yazık ki, çoğu zaman etkisiz kalınıyor...**

Bunun yolu, önermelerimize sahip çıkmaktan, onları yapıldıkları yerde bırakmamaktan geçiyor.

Çabuk unutuyoruz... Marmara Depremini, Düzce Depremini unutmuş gidiyoruz. Geçenlerde basına yansıyan bir haber tüyler ürpertici idi... “Olası İstanbul Depremi, şiddet olarak dünyada 3. büyük, yıkım olaraksa birinci büyük deprem olacak... Ne yapıyoruz, yıkımın boyutlarını küçültmek için?

Sektördeki darboğazlar aşılamadığı, aşmak için de gerektiği kadar köktenci olunamadığı sürece, yakınmaları bitirmek olanaklı değil. Sektörün ülkedeki diğer sektörler arasındaki yerini sağlamlaştırması, harita mühendislerinin de 300 bine yaklaşan mühendis-mimar topluluğu arasında saygın ve etkili bir konuma gelmesi yeni önlemleri gerekli kılıyor.

SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLENMELERİNİN ÖNEMİ

Odayı var eden ikinci boyutu ise sivil toplum örgütü olmasıdır.

Bir örgütü sivil toplum örgütü yapan 3 karakteristik özellik vardır (M. Çulhaoğlu):

1. Bu örgütler, birer baskı kümesidirler. Siyasal partilerden ayrılmış olarak, amaçlarını gerçekleştirmek için siyasal erki ele geçirmeyi değil, etkilemeyi ereklemişlerdir.

2. Bunlar genel yönetimden bağımsızdırlar. Ortam elverişli ise, yönetimle işbirliği yapabilirler. Üstelik böyle bir işbirliği iki taraf için de yararlıdır. Ancak bu örgütler yönetimin buyruğuna girdikleri an niteliklerini yitirirler.

3. Bunların bir bölümü üyelerinin çıkarlarını korumaya yönelik örgütler olabilirler. Ancak hiçbir birer ortaklık değildir.

Ülkede var olan tüzel düzenlemelere dayalı olarak kurulan ve faaliyet gösteren sivil toplum örgütleri, devletin karışmadığı bir alanı temsil etmektedirler.

Demokrasi denilince, bunu katılım boyutundan soyutlamak olanaksız. Demokrasi halkın kendi kendine yönetimi denir, ancak halk ülke yönetimine seçimden seçime katılırsa ve giderek demokrasi Ankara'dan verilen bir hakka dönüşürse, o zaman kesintiler de doğal olur. Demokrasinin bir ögesi düşünce ve inanç özgürlüğü ise, diğer ayrılmaz bir ögesi de örgütlenmedir.

Yani insanlar, kendilerini en yakından ilgilendiren alanlardan ülke yönetimine katılabilmelidirler. İşte bu alan sivil toplum alanıdır. Odamız da, meslek örgütü olma temel varlık koşulunun yanı sıra, bu alanda da bir yer tutmaktadır.

Yaratılacak bu örgütlü katılımlarla, siyasete, toplum yaşamına, ülke sorunlarına, meslek sorunlarına çözüm yolları arayışlarını özendirmek ve güçlendirmek gerekiyor.

Sivil toplum örgütlenmelerini yaygınlaştırmak gerekiyor. Tersisi durumda, yani **demokrasi piramidinin tabanı dar olunca, karar vericilerin piramidin tepesinde aldıkları kararlarla dengenin allak bullak olması kaçınılmaz olmaktadır**. Bunun yolu sivil toplumu güçlendirmekten, sivil toplum örgütlerine resmi ideoloji ile bakışı değiştirmekten geçiyor. Yani sivil **toplum örgütlerinin, demokrasinin dinamitleri değil, emniyet supapları olduğu artık tartışmasız kabul edilmelidir**.

Yani meslek odaları, sendikalar, dernekler, kooperatifler, vakıflar ve diğer meslek ve sivil toplum örgütleri ne kadar güçlü olurlarsa, demokrasinin başına bir kaza gelme olasılığı o kadar azalacaktır. Bu doğrultuda var olan sivil toplum örgütlerimizi daha iyi değerlendirme ve başka sivil toplum örgütlenmeleri için uygun toplumsal ve siyasal ortamlar yaratma, ülkemizin geleceği için özellikle önemlidir.

İşte Odamızın bu özelliğini güçlendirecek, gerçek anlamda bir meslek ve sivil toplum örgütü olmasını sağlayacak uğraşlar da göstermek zorundayız.

Ancak tam da bu nokta birkaç handikapı sıralamak gerekmektedir:

- *Oda, kongrelerden 2 ay önce akla gelen 1 gün sonra unutulmuş bir örgüt olmamalıdır.*
- *Meslek pratiği ve mesleki konular bireysel çerçeveye sınırlı ve kapalı tutulmayarak, buralardaki deneyimler Oda platformlarına taşınarak da akla gelmelidir.*
- *Oda, yönetimdekiler oy vermediğimiz insanlar da olsa desteğimizi ve katkımızı esirgemememiz gereken kurumlardır.*
- *Odamızın, sektörde bütünleştirici rolünü pekiştirmek gerekmektedir.*

HARİTA VE KADASTRO MÜHENDİSLERİ ODASININ YAPISI, ÖRGÜTLENME MODELİ, OLANAKLARI, ÇABALARI VE SORUNLARI

HKMO, harita sektöründe mühendislerin yaklaşık 7000'ini çatısı altında toplayan en büyük kurum durumunda. Bu örgüt, son yıllarda sektörde saygınlığı sürekli artan bir yapıyı kurumsallaştırmaya çalışıyor. Bu kolay olmayan bir hedef... Hele hele yönetimlere seçilen 5-7 kişinin iyi niyetli ve özverili çabalarını aşan bir hedef...

Bu örgütün güçlü olması, her şeyden önce örgütlülüğünün gücüne bağlı. Yani HKMO şu an var olan yapısıyla daha güçlü olabilir mi? Bu zor görünüyor.

Alışılmış örgütlenme şemasıyla, dinamik olmayan örgüt içi yaşamla, kısıtlı katılımlarla bu hedefe ulaşmak zor... Farklı, değişik, alışılmış olmayan yeni yöntemlerin ve çalışma süreçlerinin yaratılması gerekiyor.

Odada merkezin değil şubelerin ve temsilciliklerin konumunu güçlendiren bir yeni örgütlenme modelinin tartışılması ve gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Yetki göçeriminden korkmayan bir merkez yapılanmasının oluşturulması gerekmektedir.

Zaman zaman, bu nedenle Tüzük değişikliği tartışmaları oluyor... Ama kanımca Tüzüğü değiştirmeden önce kafaların değişmesi gerekiyor. Çünkü kafalar değişmeden, ne kadar harika Tüzükler oluşturulursa oluşturulsun, sonuç değişmeyecektir.

Yeni yapı çalışmaları sırasında yöresel özellikler de gözlemlenmelidir. Örneğin İstanbul Şubesi... Bugün İstanbul bir metropoliten kent özelliğinin ötesinde, megapol, yani çok büyük kent niteliği kazanmış. Bu kentteki, bırakın bölgenin tamamını, yalnızca bu kentteki faaliyetleri bile Şube'den yönetmek olanaksız. Kent içi ulaşım güçlükleri, örn. Kartal ile Bakırköy'ü bir araya getirmeyi olanaksız kılıyor. Bu yeni bir yapıyı zorunlu kılan bir durumdur...

Yinelemek pahasına, Oda örgütlenmesinde yerel inisiyatiflere daha açık bir yapılanma zorunluluğu var. Karar alma, karar verme, uygulama, denetleme, konularında şubeler yeterli

yetkilerle donatılmalıdır. Boş yere merkez-şube bürokrasisi yaratmak, işleyişi hantallaştırmaktadır.

Odanın yeniden yapılanması tartışması bir şema tartışmasının ötesinde yapılmalıdır: Parasal olanaklar (mesleki denetim uygulamaları, aylık ödentiler, yayınlar v.b.), meslek içi denetim, meslek ahlakı sorunları, kamuoyu yaratma teknikleri, yeni yapı çerçevesinde değerlendirilmek zorundadır.

Yatay örgütlülüğü güçlendiren dikey örgütlenme modelleri tartışılmalıdır.

Evet Odamız, Genel Kurulumuz, yöneticilerimiz HKMO'yu büyük oda yapma hedefi koymalıdır. Şimdi geldiğimiz nokta, hepimize bu görevi vermektedir.

Yeni savlar ortaya koyabilen, bunların sahibi olabilen, bunların yaşam bulması için gereken özveriyi göstermeye hazır bir Oda olabilmek gerekiyor.

Şu konuyu bir kez daha vurgulamak gerekiyor: Kalitesizlik sektörde aldı başını, yürüdü. Bunun üzerinde ciddi biçimde durulması gerekmektedir. Zamanında ve yerinde müdahalelerin yapılması gerekmektedir. Gereken durumlarda cezai hükümlerin işletilmesinden kaçınılmamalıdır. Ortaya çıkan başına buyruklukları önlemek gerekmektedir. Kanımca merkezdeki Onur Kurulu daha etkili çalışmalıdır.

Bu konudaki en temel işlemezlilik deprem sonrası süreçte yaşandı... TMMOB, ku korkunç olaydan sonra kaç tane üyesini Onur Kurulu'na göndererek gereken yaptırımları uygulayabildi?

Başka sorunlar da var... Biliyoruz... Yaşıyoruz... Ama dillendirmiyoruz. Bir Genel Kurul konuşmasının çerçevesi içinde kalma zorunluluğu nedeniyle burada kesmeliyim...

Demem o ki, genel kurulda bunlardan bazıları için hiç olmazsa, bazı ilke kararları alınmalıdır. "Marmara bölgesinin dört bir yanından buraya gelmemizin bir anlamı olmalıdır" diye düşünüyorum.

"Yani şu genel kurulu genel kurul gibi yaşamalıyız" diye düşünüyorum.

YÖNETİM ORGANLARI

Oda yöneticiliği kolay bir iş değil. Ciddi sorumlulukları var ve önemli derecede özveri gerektiriyor. Şube ve Merkez Yönetim Kurulu yöneticilerine önemli görevler düşüyor. Dileğim ve beklentim o ki, aday olacak meslektaşlarımız bu sorumlulukları tartarak aday olurlar ve seçildiklerinde de yeni ve farklı Oda projesine yeni boyutlar ve kazanımlar getirecek tasarımlarla faaliyet gösterirler.

Genelde **bir yük tanımlanmadan, güç tanımlanmaktadır.** Odamızı önümüzdeki süreçte bekleyen görevler değerlendirilmeden, 7 tane yönetici arayışına girilmektedir. Bunun aşılması gerekir. Bu sığ yaklaşımın terk edilmesi gerekir.

Bu anlamda,

- *Adayların, Oda yöneticiliğini bir liyakat makamı gibi görmeyecek olgunlukta olmaları gerekmektedir.*

- *Yönetim kurulu uyumlu çalışabilecek meslektaşlardan oluşmalıdır.*
- *Yani her iyi insanın, meslektaşın ya da özelde iyi anlaşılan kişilerin, yönetim kurulu üyeliğinde uyumsuzluklar olabilir. Bunun bilinmesi gerekmektedir.*
- *Yönetim kurulu adaylarının Oda'ya, o ana kadar kazanılmış perspektiflere yeni boyutlar getirecek projeleri olmalıdır. Yani bir iddianın sahibi olan yönetici olmalıdır.*
- *Yönetim kurulu adaylarının seçildiği andan sonra, tüm üyeleri kucaklayan bir yapısı olmalıdır.*
- *Yönetim kurulu adayları hem kendi sektörü içinde, hem de sektör dışında ve diğer örgütlere karşı Odayı temsil edebilme yeterliliğinde olmalıdırlar.*
- *Yönetim kurulu adayları, Odanın demokratik meslek örgütü, bir sivil toplum örgütü olma özelliğini güçlendirmelidir.*

YENİ BİR ODA PROJESİ

Yeni bir Oda Projesi'nin temel taşları şunlar olabilir:

- Oda çalışmalarına **katılım yollarının artırılması ve çeşitlendirilmesi** gerekmektedir. Her üyenin kendi ilgi duyduğu noktadan Oda yaşamına katılması için olanaklar yaratılmalıdır.
- Günümüzde **internet** diye bir teknoloji bütün yaşamımızı alt-üst ediyor. Katılım süreçlerinde bu teknolojiden daha yoğun yararlanılmalıdır.
- Oda, bir demokratik kitle örgütüdür. Üyeleri farklı siyasi eğilimlerde ve düşüncelerde olabilirler. Odanın işleyişinde üyeleri arasında bu anlamda ayırım yapılmadan, demokratik bir ortamda, tüm birikimlerin birbirine eklenmesi gerekmektedir.
- Artık günümüz koşullarında hiçbir başarı ve kazanım örgütsüz olamaz. Zayıf örgüt yapılarıyla yürümek de olanaksızdır. Var olmakla yürümek, hatta koşmak ayrı şeylerdir. Bu nedenle **Odanın örgütlülüğünü güçlendirmek** gerekmektedir.
- Ve her şey gönüllülükle olamaz. Oda yöneticiliği gönüllülüğe dayansa da, **Odanın işleyişi profesyonel** olmalıdır.
- Oda tüm çabalarında **toplum yararını, ülke çıkarlarını ön planda tutmak** zorundadır. Ulusal çıkarlardan yana tavırlar zorunludur.
- Oda kendi örgütlülüğünü güçlendirirken, TMMOB örgütlülüğünün güçlenmesi için de çaba harcamalı, bu arada diğer demokratik örgütlerle ilişkilerini de geliştirmelidir.
- Tüm bunları yaparken **sektör içi iletişimi çeşitlendirmenin yolları** mutlaka bulunmalıdır.

Bu ilkelere yönelik olarak hazırlanacak yeni “**Oda Paketi**”ndeki bazı hedefler şunlar olabilir:

- Oda bünyesinde yönetime tam bağımlı olmayan, deyim yerindeyse **özerk** olarak kurulan **komisyonlar** etkinleştirilmeli ve meslektaşlarca beslenmelidir.
- Belki de yürütücüsü belirlemiş, yetkilendirilmiş ve desteklenmiş, en fazla 3-5 kişilik **çalışma grupları** modeli daha işlevsel olabilir. Bu yolla Odamız, birçok yetkin meslektaşımıza raporlar hazırlatabilir.
- Şubelerin ve temsilcilerin merkeze bağımlılığını azaltan, daha güçlü birimlere dönüştürülmeleri gerekmektedir.
- Yayın politikası güçlendirilmeli, **Oda Dergisi'nin daha iyi ve doğru olarak yönetilmesi sağlanmalı**, bu konuda hiçbir komplekse kapılmadan derginin İstanbul'dan yönetilmesi için karar verilmelidir.
- **Odanın Bilgi Arşivi güçlendirilmelidir.** Gelişen olaylar karşısında kamuoyunu etkileyecek açıklamaların yapılmasına olanak verecek bir arşiv kurulmalı ve güncelleştirilmelidir. Odamızın, bilgi toplumuna giden yolda, bilgi toplumunun sosyal paydaşı olabilmek için üzerine düşeni yapması gerekir.
- **Sektördeki kavramlaşma sorunlarına** yönelik çalışmalar yapılmalıdır. Giderek ayrı dillerden konuşan bir topluluk olma tehlikesinin önüne geçilmelidir.
- Üniversitelerde tartışılmaya başlanan mesleğimizin adı konusunda şunlar söylenebilir. Diğer ülkelerdeki kavramlaşmalardan etkilenerek, "geo-", "jeo-", "-matikli", "-informatikli" kavramlar yerine, Türkçe bir kavram üretmeliyiz... Bu anlamda önerim: **Mekansal Bilişim Mühendisliği...**
- **Sektörde standartlar** konusundaki dağınıklığa müdahale edilmelidir. Coğrafi bilgi sistemleri, kent bilgi sistemleri, GPS, uzaktan algılama gibi bir çok yeni açılım, dağınık bir zeminde yol almaktadır. Bu alanlarda standartların bir an önce belirlenmesi gerekir ve buna Odamızın öncülük etmesi gerekir.
- **Mesleki etik'i (ahlakı) korumak**, bu alandaki erozyonları biraz olsun gidermek amacıyla çaba harcanmalıdır.
- Sektör içine sıkışıp kalmaktan kurtulmak, **sektör dışına açılmak** için çalışılmalıdır. Kamuoyu yaratma tekniklerinden profesyonelce yararlanılmalıdır.
- **Sektör içi dayanışmayı güçlendirme** hedefi konulmalıdır.
- Sektör içi dağınıklığa mutlaka müdahale edilmeli ve denetimin sağlanması için önlemler alınmalıdır.
- Odanın sosyal ve kültürel etkinlikler potansiyeli artırılmalıdır.
- Odanın adı "**Harita Mühendisleri Odası**" olarak değiştirilmelidir. Üniversitelerdeki bölüm isimlerinin değişmesi sağlanırsa bu yönde bir değişimin mutlaka sağlanması gerekir. Bu konuda yıllardan beri taşınan kaygılar bırakılmalıdır. İnaniyorum ki böylece bir değişiklikten Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü alınmayacaktır. Kadastro kavramı artık uluslararası alanda bile aşıyor. Bu değişim bir an önce gerçekleşmelidir. Bu değişiklik, inaniyorum ki, mesleğimizdeki isim kargaşalarına da son verecektir.

...meli, ...malı, ...melidir, ...malıdır, ...meli, ...malı, ...melidir, ...malıdır ...

Bunlar yapılacak işlerin çokluğunu anlatıyor...

Odanın önüne yeni ve farklı hedefler koyması gerekiyor... Yıllardır yinelenen hedefler gözden geçirilerek yeni hedeflerle kaynaştırılmalıdır. Bunlara ulaşmanın kolay olmadığını biliyorum. Ama zor olmadığını da düşünüyorum... Yeter ki alışkanlıkları aşma konusunda yeni iradeler ortaya konulabilsin... Bencillikler, bireysellikler, kapalılıklar, kompleksler aşılsın ve "biz"i yaratmanın yolu açılsın...

Odanın ve sektörün kimliğini ve kişiliğini güçlendirmek için yeni paketlerin gerekliliğini artık tartışmaya gerek yok... Önemli olan ve şimdiki hedef bu paketin içeriğini doldurmaktır.

Başarının temel koşulu, Odanın, sivil toplum örgütü özellikleri de olan bir demokratik meslek örgütü olduğunun bilince çıkarılmasıdır.

Bu çerçevede de Genel Kurulları seçme-seçilme yarışına indirgemekten kurtarıp, Oda ve sektör adına değişim platformlarına dönüştürmek gerekiyor. Bu ülkede demokrasi yıllardan bu yana sandığa indirgenmiştir. Bu tuzağa yıllardan bu yana bizim de düştüğümüz görülmektedir. Oysa o sandığa giden yolun taşlarını örmektir asıl olan.... Yoksa "o yönetici", "bu yönetici" tartışması **değişiklik** düzeyinde kalır ve **değişim** sonucunu doğurmaz.

Sanıyorum uzun oldu. Ama bunları söylemek istedim. Bunların genel kurul gibi bir en üst iradeye sunulması gerekir diye düşündüm. Buradaki tartışmalara katkı vermek istedim.

Bu duygularla hepinizi saygıyla selamlarım.

Erol KÖKTÜRK

Oda No: 1302